

Sygn. akt II K 87/16

POSTANOWIENIE

dnia 4 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Krystowczyk

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Kuik

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie **A. C.**

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

I. na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. na podstawie art.632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynął wniosek skazanego A. C. o wydanie wyroku łącznego i połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec niego w prawomocnych wyrokach Sądu Rejonowego w Szczecinku: z dnia 31 stycznia 2007 roku w sprawie VI K 80/07, z dnia 7 grudnia 2007 roku w sprawie II K 264/07 i z dnia 14 grudnia 2009 roku w sprawie II K 655/09 oraz Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie II K 105/10.

Postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 26 lipca 2011 roku wydanym w sprawie II K 66/11, po dokonaniu oceny wszystkich skazań A. C., na podstawie art.572 k.p.k., umorzono postępowanie o wydanie wobec niego wyroku łącznego w zakresie powyżej wskazanych wyroków Sądu Rejonowego w Szczecinku i Sądu Okręgowego w Koszalinie oraz wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 25 lutego 2005 roku w sprawie II K 57/05.

Ponadto, z uwagi na złożenie przez skazanego kolejnych wniosków o wydanie wyroku łącznego, Sąd Okręgowy w Koszalinie również w sprawach II K 4/12, II K 72/15 i II K 49/16 umorzył postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek skazanego nie jest zasadny i z uwagi na przeszkodę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej nie może zostać uwzględniony.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż wszystkie argumenty wskazane w postanowieniu Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 22 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie II K 49/16 w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w dalszym ciągu zachowują swą aktualność.

Niemniej jednak wskazać należy, iż ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku, zmieniono treść art.85 k.k. dotyczącego wymierzania kary łącznej. Zgodnie z dyspozycją zawartą w art.19 ust. 1 tejże ustawy, art.85 k.k. w nowym brzmieniu nie ma zastosowania

do kar orzeczonych przed dniem wejścia w życie ww. ustawy nowelizującej, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie wskazanej ustawy.

Tymczasem z akt sprawy II K 87/16 oraz aktualnej karty karnej skazanego wynika, iż wobec A. C. nie wydano żadnego wyroku skazującego po dniu 1 lipca 2015 roku, w związku z czym wobec skazanego nie mają zastosowania znowelizowane przepisy w zakresie kary łącznej.

Dlatego też w niniejszej sprawie należało rozważyć możliwość wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Na marginesie wskazać także należy, iż zmiany do art.85 k.k. wprowadzone Ustawą z dnia 11 marca 2016 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw również nie dotyczą sytuacji procesowej skazanego.

Z analizy akt sprawy II K 87/16 wynika natomiast, iż Sąd Okręgowy w Koszalinie orzekł już merytorycznie w sprawie tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym o sygn. akt II K 66/11, w której umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego z uwagi na brak podstaw z art.85 k.k. do objęcia takim wyrokiem łącznym jednostkowych kar orzeczonych w wyrokach. Sąd badał wówczas wszystkie dotychczasowe wyroki skazujące dotyczące A. C.. Podkreślić należy, że od czasu wydania ww. rozstrzygnięcia, wobec A. C. nie wydano żadnego nowego orzeczenia skazującego. Dlatego też prawomocne rozstrzygnięcie wydane w sprawie II K 66/11 Sądu Okręgowego w Koszalinie korzysta z powagi rzeczy osądzonej określonej w art.17§1 pkt 7 k.p.k. Oznacza to, iż niedopuszczalne jest prowadzenie ponownego postępowania w sprawie tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym, a z chwilą stwierdzenia występowania tej negatywnej przesłanki procesowej Sąd zobligowany jest umorzyć postępowanie.

Podnieść także należy, iż Sąd rozpoznając składane już wcześniej przez A. C. wnioski o wydanie wyroku łącznego, w sprawach II K 4/12, II K 72/15 i II K 49/16 umarzał te postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W konsekwencji niniejsze postępowanie należało umorzyć na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k., a kosztami postępowania, w myśl art.632 pkt 2 k.p.k., obciążyć Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.